

Relevantný trh/sektor: stavebné výrobky

Porušenie: Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice Rady 89/106/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na stavebné výrobky (ďalej len „smernica 89/106“), ako aj výkladu ustanovení ZFEÚ (články 34 a 37) týkajúcich sa voľného pohybu tovaru. Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Elenca Srl, ktorá uvádza na trh nafukovacie trubice pre komíny a dymovody, a Ministero dell'Interno vo veci vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa uvádzania týchto trubíc na trh v Taliansku.

SD sa zaoberal najmä nasledovnými pojmami

„Voľný pohyb tovaru – Množstevné obmedzenia a opatrenia s rovnakým účinkom – Vložky komínov a vzostupné trubice – Chýbajúce označenie zhody ES – Vylúčenie uvádzania na trh“

Informácie o rozsudku: Súdny dvor dňa 18. októbra 2012 vo veci C-385/10, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Consiglio di Stato (Taliansko) z 27. apríla 2010 a doručený Súdnemu dvoru 30. júla 2010, ktorý súvisí s konaním Elenca Srl proti Ministero dell'Interno, rozhodol o nasledujúcich prejudiciálnych otázkach:

1. *V prvej otázke sa vnútroštátny súd pýta, či sa má **smernica č. 89/106** vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá z úradnej moci podmieňuje uvádzanie stavebných výrobkov, ako sú tie vo veci samej, pochádzajúcich z iného členského štátu na trh získaním označenia ES.*

Smernica č. 89/106 spresňuje základné požiadavky, ktoré musia spĺňať stavebné výrobky a ktoré sú vykonané harmonizovanými normami a vnútroštátnymi preberajúcimi normami, európskymi technickými schváleniami, ako aj vnútroštátnymi technickými špecifikáciami uznanými na úrovni Únie. Na pojednávaní sa preukázalo, že uvedené stavebné výrobky nie sú predmetom harmonizovanej normy, európskeho technického schválenia ani vnútroštátnej technickej špecifikácie uznanej na úrovni Únie v zmysle článku 4 ods. 2 smernice 89/106.

Súdny dvor uvádza, že pokiaľ ide o stavebný výrobok, na ktorý sa nevzťahuje článok 4 ods. 2 smernice 89/106, článok 6 ods. 2 tejto smernice tak sa stanovuje, že členské štáty schvália jeho uvedenie na trh na svojom území, pokiaľ tento výrobok spĺňa vnútroštátne predpisy v súlade so Zmluvou, ak európske technické špecifikácie nestanovujú inak. Z toho vyplýva, že členský štát nemôže z úradnej moci vyžadovať pre stavebný výrobok, na ktorý sa nevzťahuje článok 4 ods. 2 smernice 89/106 a pochádza z iného členského štátu, získanie označenia ES, aby mohol byť uvedený na trh na jeho území.

Preto treba na prvú otázku odpovedať tak, že smernica 89/106 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá z úradnej moci podmieňuje uvádzanie stavebných výrobkov, ako sú tie vo veci samej, pochádzajúcich z iného členského štátu na trh získaním označenia ES.

2. *V druhej otázke sa vnútroštátny súd pýta, či sa majú **články 34 ZFEÚ až 37 ZFEÚ** vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá z úradnej moci podmieňuje uvádzanie stavebných výrobkov, ako sú tie vo veci samej, pochádzajúcich z iného členského štátu na trh získaním označenia ES.*

V súvislosti s existenciou prekážky voľného pohybu tovaru Súdny dvor konštatuje, že podľa ustálenej judikatúry každá obchodnoprávna úprava členských štátov, ktorá môže priamo alebo nepriamo, skutočne alebo potenciálne brániť obchodu v rámci Únie, sa musí považovať za opatrenie s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenia v zmysle

článku 34 ZFEÚ. Hoci sa v danom prípade podmienka týkajúca sa označenia ES stanovená príslušnými vnútroštátnymi ustanoveniami uplatňuje bez rozdielu, zakazuje uvádzať na taliansky trh sporné stavebné výrobky, ktoré sa zákonne uvádzajú na trh v iných členských štátoch. Za týchto podmienok sa povinnosť označenia ES musí považovať za povinnosť s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenia dovozu v zmysle článku 34 ZFEÚ, a predstavuje preto prekážku voľného pohybu tovaru.

Prekážka voľného pohybu tovaru môže byť odôvodnená dôvodmi všeobecného záujmu vymenovanými v článku 37 ZFEÚ alebo naliehavými požiadavkami. V prípade neexistencie harmonizovaných noriem príslúcha členským štátom rozhodnúť o úrovni, na akej chcú zabezpečovať ochranu zdravia a života ľudí, a o potrebe kontroly dotknutých výrobkov pri ich používaní, treba konštatovať, že právna úprava, ktorá automaticky a absolútnym spôsobom zakazuje uvádzať na vnútroštátny trh výrobky, ktoré sú zákonne uvádzané na trhy v iných členských štátoch, pokiaľ tieto výrobky nemajú označenie ES, nie je zlučiteľná s požiadavkou proporcionality stanovenou právom Únie.

Vzhľadom na uvedené treba na druhú otázku odpovedať tak, že články 34 ZFEÚ až 37 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá z úradnej moci podmieňuje uvádzanie stavebných výrobkov, ako sú tie vo veci samej, pochádzajúcich z iného členského štátu na trh získaním označenia ES.

3. *V tretej otázke sa vnútroštátny súd pýta, či by právny rámec vyplývajúci z práva Spoločenstva, určený na zaručenie efektívnej hospodárskej súťaže aj v odvetví, ktorého sa týka tento spor, nemal vyžadovať od vnútroštátneho zákonodarcu a od správneho orgánu, aby sa zdržali prijímania všeobecne záväzných opatrení uvedených v [napadnutom] obežníku a legislatívnom dekréte č. 152/2006?*
4. *Napokon sa v štvrtej otázke vnútroštátny súd pýta, či je ochrana plurality a hospodárskej súťaže v danom odvetví, ktorú zaručuje európske právo, zabezpečená vnútroštátnymi právnymi predpismi, ktoré stanovujú a ukladajú vyššie uvedené obmedzenia?*

Súdny dvor došiel k záveru, že tretia a štvrtá otázka, ktoré boli položené vnútroštátnym súdom, sú neprípustné vzhľadom na skutočnosť, že ustanovenia práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže, o ktorých výklad vnútroštátny súd žiada, sa v súvislostiach, ako sú tie v prejednávanej veci, zjavne neuplatňujú.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

- 1. Smernica Rady 89/106/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na stavebné výrobky, zmenená a doplnená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 z 29. septembra 2003, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá z úradnej moci podmieňuje uvádzanie stavebných výrobkov, ako sú tie vo veci samej, pochádzajúcich z iného členského štátu na trh získaním označenia ES.**
- 2. Články 34 ZFEÚ až 37 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá z úradnej moci podmieňuje uvádzanie stavebných výrobkov, ako sú tie vo veci samej, pochádzajúcich z iného členského štátu na trh získaním označenia ES.**

Ďalšie informácie prístupné na:

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=128641&pageIndex=0&doclang=SK&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=231489>